

Numuri édhe s' ish mbushur, kështu që ishim të detyruar të presim edhe për të tjerë burra. Djelli kish shkrepur në majë të malit edhe mi kodrat e bukura t' Oroshit, dhe filluam të nx erim ca fotografi. Sikundër edhe në Rras, një trim na u bë merak pas pushkës të Amerikanit, dhe kish qef t' a zbrazë një herë. Miku i huaj ja dha me kënaqësi, dhe burri ynë vuri nishan më një gurr, të cilin e bëri copë copë. Të shuajné me pushkë malësorët! Në të shkreurit e sipër të pushkës del e trembur nëna e Kapedanit e cila pyet: "Ç' áshi kjo pushkë?" Si mos trembesh e giora nënë! Kush e di sa gjëra të tmershme i kishin parë sytë!

Do të kishim ndënjur mjaftë kohë n' Orosh, mirëpo nga frika se mos zinte nonjë dborë e madhe, vëndosmë të lemë shtëpin' e Kapedanit. Posta i jatër qe Fani.

Zefi po grindeshe se s' kish dëshirë të vazhdojë edhe më, kështu që u nevoitëm të marim qiraxhinj të rinj nga Oroshi. Këtë ja detyrojmë Kapedanit, i cili pati mirësinë të bëjë urdhër për tri mushka.

Burrat e rinj mblodhë teshat t' ona, shpëtuam nga Zefi, dhe pastaj u bëmë gati për nisje. Përrshëndoshmë dhe falenderuam Kapedanin për pritien e mirë që na bëri, edhe Amerikanin u fali fëmijëvet me anën e trimit ca para si pas zakonisht të vëndit. S' e bëmë direkt sa